

עמ"ת 14091/05 - ולדיסלב ברנוב (עוצר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז ב חיפה

עמ"ת 23-05-14091 ברנוב(עוצר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 146486/2023

לפני כבוד השופט הבכיר ד"ר מנחם רניאל

עורך: ולדיסלב ברנוב (עוצר)

נגד

מדינת ישראל מושבה:

החלטה

זהו עורך על החלטת בית משפט השלום בחדרה (השופט אהוד קפלן) מיום 19.4.23 לפיה הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים. עיקר טענותיו של העורר נסובות על העדר ראיות לכוארו לאש灭תו של העורר. בית המשפט קמא קבע שיש ראיות לכוארו לאש灭תו של העורר, שכן אין מחלוקת שהעסק נפרץ, ובתיק החקירה יש שני סרטוני אבטחה משני עסקים, שלדברי בית המשפט קמא בהם נראה אדם אשר זהה על ידי עד תביעה שהוא בלש המכיר את העורר מעבודתו. נאמר בהחלטה שבשני סרטוני האבטחה ניתן לראות כיצד העורר דוחף את דלת העסק פעמי אחר פעמי שעבדת נפתחת, ולאחר מכן נכנס וויצה מהמקום כשהקופה בידו. בנוסף, נתפסו בחיפוש פרטיו הלבושים שבהם נצפה העורר בעת ההתרצות - מעיל, קפוצין וכובע גרב זחים לגמרי.

העורר טוען שהזיהוי הוא רק על ידי ריכוז המודיעין שאינו חלק מצוות החקירה, והסרטים ממצלמות האבטחה לא מאפשרים את זה. איקות הסרטונים והעובדת שפנוי של החשוד אינם מופיעים באופן גלי לחוטין בעת ההתרצות לא מאפשרים להגיא למסקנה שמדובר בעורר מעבר לכל ספק סביר. המצלמה היחידה שתיעודה את ההתרצות היא מהעסק "ירקניה" שבצמוד לעסק שנפרץ, שלא צילמה צילום ברור של הפוך, והמצלמה האחראית היא מעסיק המרוחק כ-30 מטר, והיא צילמה אדם הולך ברחוב. אין עדות נוספת לקשרת את העורר להתרצות, והשווות פרטי הלבוש נעשתה לעומת התמונה שבה נראה האדם הולך ברחוב, ולא באמצעות חותמת דעת. כמו כןטען לפגמים בחקירה בכך שלא נבדק האליivi שלו לפיו ישן בביתו עם הוריו, ולא נבדק הטלפון הסלולרי שלו.

המשיבה תמכה בקביעות בית המשפט קמא, אך הסכמה שבניגוד לדברי בית המשפט קמא, רק הצילומים מאחד מבתי העסק תיעדו את ההתרצות, והשווות פרטי הלבוש נעשתה לצילום שאינו מתעד את ההתרצות אלא את הולכתו ברחוב. עוד טוענה שלא היה טעם בקבלת עדות מהורי העורר לפיה הוא ישן בביתם כאשר הם ישנו בשעה 00:00 בלילה, וכי מכיוון שמקום ההתרצות קרוב לביתו של העורר לא היה טעם באיכון טלפון סלולרי.

צפיתי בסרטוני האבטחה. הצילום המראה את האדם הולך ברחוב הוא צילום ברור וניתן לזהות בו את הולך המצלום מקידמה. אין חולק שמדובר במקום הנמצא כ-30 מטר ממקום ההתרצות. הצילום מהירקניה הוא בעצם צילום משתי מצלמות אבטחה שונות, שבאותה מהן (מצלמה 2 המצלמת מצד דלת העסק שנפרץ מימין ומופנית שמאליה) רואים

את הדמות מגעה משמאל בסמוך לדלת העסק שנפרץ, ומתעסקת עם הדלת. הדמות מתרכחת מעט מהדלת להמשר הרחוב כשהמצלמה מצולמת את הדמות מקדימה, לאחר כמה צעדים הדמות חוזרת כך שהיא מצולמת מאחור, מטלטלת את הדלת ונכנסת פנימה, ואז היא יוצאת כשהיא אוחזת דבר מה בהיר באחת מידיה בהילכה מהירה כשהיא מצולמת מקדימה ונעלמת. במצולמה השנייה (מצולמה 8), המכונת לצד ימין ואני כוללת את העסק השכן, רואים את הנסיגה של הדמות שצולמה במצולמה 2 כאשר הדמות מצולמת מאחור, הדמות חוזרת ומצלמת מקדימה, ולאחר מכן דקוקת מצולמת הדמות מאחור כשהיא בהילכה מהירה ונושאת דבר מה בהיר בידה. הדמות במצולמות הירקניה לבושה במעיל כהה באורך דומה לדמות האגם הוולר ברוחבו, דהינו עד קרוב לברך, כובע שחור ומחצואר דומים.

על פי דוח הצפיה, האירועים המצולמים על ידי מצלמות הירקניה מסתיימים בשעה 01:00 לערך, בהילכה מהירה של הדמות, כשבידה האחת דבר מה בהיר. לעומת זאת נרשם שהאורע שבו זהה העורר למרחק של 30 מטר, נרשם כמתחש בשעה 02:03, דהיינו דקה אחת לאחר מכן, והעורר אינו רץ, אינו הולך הליכה מהירה, אלא הליכה רגילה, ואני מחזק בידו דבר. אם נוכנים הזמן, יש קושי ראייתי בזיהוי של הדמות שצולמה במצולמות הירקניה בעת הפריצה עם דמותו של האדם השלו וחסר הדברים בידו המהלהר דקה אחת לאחר מכן למרחק 30 מטר. השעות שנרשמו בדוח הצפיה, הן של המצלמה שצולמה את העורר והן של המצלמה שצולמה את התפרצות, אין השעות המופיעות במצולמה, אלא חישוב מסוים של השעה הנכונה לעומת השעה השגיאה המופיעה במצולמות. אין לדעת כיצד נערך החישוב ועל איזה בסיס, ואם הוא נכון, אך אלה הנתונים שבפני בתיק החקירה. אציין, כי בתצלום אוויר של הסביבה המופיעה בתיק נרשם שהצלום של האדם המהלהר הוא בזמן אמת 03.02.45 וצלום התפרצות הוא בזמן אמת 03.02.55 10 שנים לאחר צילום המהלהר, כאשר ברור שצלום התפרצות נמשך כמו דקוק, ולא ברור אם השעה הרשומה היא שעת ההתחלה או שעת הסיום.

אם נוכנים הזמן בדוח הצפיה, לאור התצה"א, עולה קושי ראייתי נוסף. לפי התצה"א, המהלהר לפני המצלמה מגיע לחנות שנספרצה מצד שמאל, ולפי הצלומים הוא נמלט לצד ימין. יש קושי ראייתי בכך שהדמות נמלטה מהחנות לצד ימין בהילכה מהירה וכעבור דקה טוענים שהיא הולכת בצד השני של החנות, לכיוון החנות.

השופט קמא קבע שנתפסו מעיל, קופzion וכובע גרב זהים לגמרי. הוא לא ציין את הנעלים שבבשוואה שערכה המשטרת סומנו כדמות לאלה שנתפסו אצל העורר. אני דוחה את טענת העורר שהיא על המשטרה להביא חוות דעת מומחה בדבר הדמיון בין הבגדים. אין צורך במומחה כדי לבסס דמיון בין בגדים, כישיש להם מאפיינים ניתנים לזהות. מעיון בהשוואה שנעשתה בתיק החקירה עולה ספק אם המעיל שנתפס הוא המעיל המצולם בסרטוני האבטחה. המעיל המצולם הוא מעיל המגיע כמעט עד לברך. המעיל שנתפס הוא מעיל קצר עד המותניים. ספק אם זה אותו המעיל. נותרנו עם קופzion וכובע גרב, שאין להם מאפיינים כלשהם המייחדים אותם, כך שלא ניתן לבסס בשלב זה מסקנה בדבר זהותם בין הבגדים חסרי הייחוד שנתפסו אצל העורר לבין הבגדים המצולמים. מכל מקום, אין מחłówות שהבשוואה נעשתה בין הבגדים שנתפסו לבין הבגדים שצולמו בדמות המזויה של העורר שהתחילה בשעת לילה למרחק 30 מטר ממקום התפרצות. לא נעשתה השוואה לבגדים שלבשה הדמות שבייצעה את התפרצות. מכאן, שאין זו ראייה עצמאית לכך שהעורר הוא שבייצע את התפרצות, והוא תלוי בהכרעה בשאלת האם העורר שהתחלה בסמוך הוא המצולם בצלומי התפרצות.

על פי האמור לעיל, המבחן של "אם נאמין" לראיות המשיבה מוביל אותנו אך ורק עד לדמות שהתהלך בשעת לילה במרחב של 30 מטר ממקום ההתפרצות. הדמיון בין הדמות שצולמה בעת ההתפרצות לבין הדמות המהאלכת בסמוךינו מספיק על מנת לקבוע שהעורר הוא המצולם גם באירוע ההתפרצות. אפשר שניין היה להזיהות את הדמות טוב יותר בצילומות הירקנית, לפחות במקרים שבהם הדמות מצולמת מקדימה, אך אין בחומר הראיות שבפני זיהוי זהה, אלא להיפך, בדוח הczpיה נאמר שוב ושוב "לא ניתן להזיהות פנים".

לאור עינוי בריאות, יש בריאות חולשה מהותית וחסר שאינו מאפשר לקבוע שיש ראיות לכואורה מספיקות לאשמהו של העורר, אך שלא מתקיים התנאי למעצר בסעיף 21 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים). לפיכך, כאמור באותו סעיף, אין לעצור את העורר אף בהתקיים תנאים על פי סעיף 21 (א) לחוק, ומיליא אין מקום לחלופת מעצר. אני מקבל את העורר, מבטל את החלטתו של בית משפט השלום בחדרה מיום 19.4.23, ומורה על שחרורו של העורר ממעצרו, בתנאי שיחזור שייקבעו על ידי המשטרה.

ניתנה היום, כ' אייר תשפ"ג, 11 Mai 2023, בהעדר הצדדים.